“No faig missa, faig un servei a la comunitat”

Àngela Blanch és una de les voluntàries que segueixen una formació per fer celebracions a l'església

Permet que els fidels es reuneixin si el diumenge el capellà no pot anar a fer missa

A Llers, els fills de Blanch també són els escolans

Sempre ha estat molt activa en la vida associativa i cultural del seu poble, Llers, i fins i tot anys enrere en va ser alcaldessa durant uns anys; però ara Àngela Blanch ha fet un pas més: el diumenge, si cal, dóna la comunió a l'església del poble quan el capellà no pot ser-hi. Àngela Blanch insisteix molt, però, a deixar clar que ella ni fa missa ni substitueix el mossèn. Blanch és una de les prop de 40 persones que a l'arxiprestat de l'Alt Empordà han seguit una formació, organitzada des del bisbat, per assumir aquestes funcions.

Faig una feina de servei a la comunitat cristiana, que es pot reunir el diumenge fins i tot quan el capellà no pot ser-hi.

No crec que el fet de ser una dona tingui importància per fer les celebracions; ningú ha deixat de venir a l'església.

No puc casar, ni batejar; dono la comunió, però les formes ja han estat consagrades abans pel capellà.

A Llers els meus fills petits són els escolans i el gran és el que llegeix; ho tenen molt per mà i dóna certa tranquil·litat.

No hem de dir que fa missa?

No, perquè no ho és. Senzillament sóc una de les persones que ens hem preparat i format per fer celebracions de la paraula en absència de prevere; això és el que faig el diumenge a l'església quan el capellà no pot ser-hi. És una feina de servei a la comunitat, per mantenir l'esperit del diumenge, en el sentit dels cristians que es reuneixen per compartir la seva fe, escoltar la paraula de Déu; és una celebració en aquest sentit. És una manera important de poder ajudar a fer que la comunitat tingui vida, que no es disgregui.

Quina és la seva funció i què no pot fer a l'església?

No podem casar, ni batejar, ni fer confirmacions ni enterraments. Donem la comunió, però les formes ja han estat consagrades prèviament pel capellà, el diumenge anterior si ja se sap amb antelació, o si no el mossèn les haurà beneïdes i ens les farà arribar o ens desplacem a buscar-les.

Vesteix d'alguna manera especial?

No; ni ens posem sotana, ni alba ni casulla ni res. Som laics, entrem a l'església com a laics. Tampoc utilitzem gaire l'espai darrere l'altar on hi ha habitualment el capellà, fem servir més l'ambó, l'espai des d'on es llegeix

habitualment. Passem rere l'altar per anar a buscar el sagrari i donar la comunió, però la major part de la celebració no es fa a l'altar.

És fàcil ocupar aquestes funcions al seu poble?

No tant. Jo sóc de Llers de tota la vida, però aquestes celebracions no són una activitat més i prou, em feia una mica de cosa i vaig deixar molt clar que a Llers no faria la meva primera celebració. És més, les primeres vegades va venir algun matrimoni de Navata a fer celebracions aquí. Abans del passat Nadal, em van demanar fer-ho a Pont de Molins i m'hi vaig avenir. Un cop vaig veure que me'n sortiria, llavors ja vaig acceptar fer-ho a Llers.

Què li feia més respecte?

Sóc de les persones creients, catòlica practicant, que vol dir que com a mínim vas a missa el diumenge. Això vol dir que moltes persones les veig el diumenge i no les veuria si no vingués a missa. Parles amb els coneguts, preguntes pel que no ha vingut, també és una reunió social; vaja, abans de començar la missa i quan acaba fem safareig. Passar a fer les celebracions és una altra cosa.

A part de Llers, la poden sol·licitar per a qualsevol parròquia de la comarca?

D'entrada, cal deixar clar que no faig la celebració cada diumenge a Llers, només és de tant en tant, quan m'ho demana el mossèn, i que consti que estic molt més còmoda asseguda al banc que no pas a l'altar. Però sí que em vaig comprometre, i si em necessiten, en aquesta parròquia o una altra, hi aniré.

Com va prendre la decisió?

Doncs un bon dia, mossèn Taberner, el nostre capellà, en acabar la missa, ens va explicar la situació: cada vegada hi ha menys mossens, cada vegada són més grans i tenen més parròquies. Per tant un dia ens podríem trobar que ni ell ni el pare Molet, els dos capellans que habitualment vénen a Llers, poguessin venir i potser ens hauríem d'espavilar per anar a Figueres o a un poble veí.

Ha passat?

A Llers no, però podria passar, i significaria organitzar viatges en cotxe a Figueres o a un poble veí. Mossèn Taberner ens va explicar que ens farien una formació; ens donen unes pautes, fem sessions de reciclatge, hi ha un manual del qual precisament ell és coautor. No és posar-s'hi del dia a l'endemà. Una cosa és celebrar el diumenge de Quaresme, una altra el dia de Pasqua i una altra Nadal. De Llers ens vam apuntar quatre persones, entre les quals jo i el meu fill gran, que té vint anys.

Ho fa en família?

A moltes parròquies avui ja no hi ha escolans, però a Llers en tenim, són els meus fills petits, i el fill gran és el que llegeix. Per tant, en les celebracions que he fet a Llers, els meus fills són a l'altar com hi són sempre; ells hi estan avesats, ho tenen molt per mà i saben quan i què han de fer i em dóna una certa tranquil·litat. Ho fem en família, de la mateixa manera que entre les altres persones que fan aquestes formacions podem trobar-hi matrimonis, gent d'edat diferent. Per això la formació que fem ens ajuda molt i ens fa sentir necessaris els uns als altres.

Però vostè ja fa moltes activitats més a Llers.

Tenim un poble molt actiu i amb molta gent que col·labora: si cal gent per servir el dinar de la gent gran, aniré allà i els meus fills també. Al desembre vindrà el pessebre vivent i si es necessiten figurants també hi serem, o si cal fer una recollida per a Càritas. Tenim nens al poble i cal algú per fer catequesi, doncs ho faig.

I també participa a actes més festius.

A la Fira de la Cirera, o la Fira de la Bruixa, si necessiten gent per ballar, doncs ballo; mentre no em demanin de cantar, cap problema. I dins la Fira de la Bruixa també hi una obra de teatre, i jo també hi faig un paper a les bruixes que cremen en l'obra del comte Estruch. També tenim un grup de teatre a Llers, que aquest any fa 10 anys. I a part d'assajar teatre per participar en una obra, també em cuido de fer fer teatre als nens, i sóc directora del grup de teatre del poble. També participo en el grup de grallers, com que tinc un fill que toca la gralla i l'altre el tambor, els he d'anar acompanyant pels diferents pobles, i em vaig cansar d'anar amb les mans a les butxaques, i com que també he de reconèixer que sóc una mica hiperactiva m'he apuntat a tocar el tambor.

No hi ha incompatibilitat entre aquests actes festius i fer les celebracions a l'església o, al contrari, és un avantatge?

No té res a veure i no hi veig cap incompatibilitat. No relaciono en absolut fer teatre i encarregar-me de les celebracions a l'església. Quan faig una celebració és una qüestió de fe, de compromís, no és una qüestió de memòria ni d'actuar. Per més teatre que facis, si no ho sents de veritat, no ho pots fer, i crec que la gent ho sentiria. Si tu creus, si ets creient, t'ho creus i ho fas. Fer teatre ni m'ajuda ni és cap pega a l'hora de fer les celebracions. El que sí m'ha ajudat és fer de catequista, i anar a l'església cada diumenge.

Quina és la resposta dels fidels, hi ha gent que no ve a l'església si no hi ha el capellà?

No ve menys gent. De totes maneres als fidels normalment se'ls avisa una setmana abans, si es dóna el cas que el diumenge següent el capella no podrà ser-hi. Segons ens explica el mossèn, pot haver-hi cristians que consideren que anar a missa el diumenge és una obligació, i que consideren que això no és una missa i per tant no val, i com que tenen cotxe poden anar a Figueres o on sigui. Però és un nombre relativament petit, pot passar en algun poble, però és residual i a Llers, en concret, no s'ha observat cap baixa.

El fet de ser dona ho fa més fàcil o més difícil?

No crec que el sexe tingui cap importància per fer aquestes celebracions. Sóc de pagès, jo era la pubilla i a casa mai m'han fet sentir inferior a qui sigui. I com a pubilla és clar que en certa manera vaig haver de demostrar que socialment una casa de pagès no se'n va a terra per tenir una pubilla. Segurament per això, parlo a títol personal, però quan tracto amb altra gent no em fixo si són homes o dones, i quan parlo amb homes, el fet de ser homes no els fa ni superiors ni inferiors. No hi veig el problema.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 29-03-2016 Pàgina 12

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/952760-lno-faig-missa-faig-un-servei-a-la-comunitatr.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui